

شنبه ۲۲ مهر ۱۴۰۲

شماره ۳۹۸

WWW.FDN.IR

FARIKHTEGAN DAILY

صهیونیست‌ها با دروغ‌های بزرگ و بایکوت جنایات‌شان به جنگ با افکارعمومی آمده‌اند

رژیم فتوشاپی

میلاد جلیل‌زاده
خبرنگار گروه فرهنگ

تصویر رویین تن اسرائیل و به تبع آن بلوک غرب در صحنه نظامی‌گری شکسته است اما رویین تنی آنها در عرصه رسانه هم باید بشکند تا فتح نهایی حاصل شود و بتوان گفت که در عرصه نظم بین‌المللی، گردش محسوسی رخ داده است. غرب درباره افغانستان دروغ گفت، درباره عراق دروغ گفت، درباره کویت دروغ گفت و درباره سوریه و سودان و لیبی هم دروغ گفت؛ همچنان که خارج از مناطق اسلامی و عربی، از سال‌ها پیش درباره صد‌ها رویداد مختلف در جای‌جای دنیا دروغ گفته بود. این بار اما نبرد طوفان الاقصی یا جنگ اکتبر ۲۰۲۳ غزه، یک تفاوت عمده با موارد قبلی دارد. پیش از این عموماً چنین دروغ‌هایی بیان می‌شدند تا پیش‌زمینه‌ای باشند برای حمله نظامی، اما این بار رسانه‌های جریان اصلی در یک تاکتیک واکنشی بود که به چنین دروغ‌هایی رو آورده‌اند. یک نفر از آنهايي که در حملات ۱۱ سپتامبر دست داشتند، افغانستان نبودند، اما این کشور مورد هجوم قرار گرفت و ۲۰ سال زیر چکمه ناتو باقی ماند. پس از سقوط صدام حسین کوچک‌ترین اثری از سلاح‌های کشتار جمعی در عراق کشف نشد، حال آنکه بهانه حمله آمریکا به عراق همین بود و آنها هنوز پایگاه‌های نظامی‌شان را در این کشور حفظ کرده‌اند. ۲۳ سال پیش در چنین روزهایی، در ۱۰ اکتبر ۱۹۹۰ دختری ۱۵ ساله که خود را نیره معرفی می‌کرد، در برابر فراسکیون حقوق بشر کنگره ایالات متحده با اشک و آه سخنانی راجع به جنایات عراق در حمله به کویت ایراد کرد که دستمایه تبلیغاتی حمله آمریکا را فراهم کرد و دوسال بعد معلوم شد دخترک، فرزند سفیر کویت است و هرچه می‌گفت نمایشی دروغین بود. دروغ‌های رسانه‌های غربی و دستگاه دیپلماسی‌شان که هرکدام زمینه‌ساز زیر و رو شدن سرنوشت یک ملت برای چند دهه و چند نسل بوده‌اند، یکی دوتا نیست اما نه تنها این روند متوقف نشده با لاف‌های کاهش پیدا نکرده، بلکه هر روز با اعتماد به نفس بیشتری دنبال می‌شود.

اگرچه رسانه‌های غربی پرتعداد و با سابقه و به لحاظ فنی قوی هستند، اما دلیل اینکه دروغ‌هایی تا این اندازه واضح تا به حال اساس کار آنها را بر هم نزنه، صرفاً به مهارت فنی‌شان بر نمی‌گردد، بلکه قدرت اصلی این رسانه‌ها از میدان تأمین می‌شود. در یک عبارت ساده و سراسرت می‌شود موضوع را چنین

تجاوزی که دروغ بود

نیمه شب شبه‌ای که طوفان الاقصی رخ داد، فیلمی از رزمندگان مسلح مقاومت منتشر شد که سوار بر خودرویی بودند و یک زن جوان بی‌هوش را با لباس زیر حمل می‌کردند. هزاران نفر (از جمله تویتری‌های عرب و فمینیست‌های عرب) بدون اینکه هیچ اطلاعات اضافه‌ای جز همین ویدئو داشته باشند، خبر دستگیری این زن جوان اسرائیلی-آلمانی به نام شانی لوک، تجاوز گروهی به او و سپس قتل او توسط نیروهای مقاومت را پذیرفتند. منبع خبر چیست؟ هیچ منبعی وجود ندارد. فقط حدس و گمان در شبکه‌های اجتماعی است، با این‌حال حتی سازمان‌های رسانه‌ای بزرگ هم این خبر را گزارش کردند و آن را پذیرفتند و عقب‌نشینی تدریجی از آن زمانی آغاز شد که تاثیر اصلی‌اش را گذاشته بود. به عنوان مثال روزنامه آمریکایی لس‌آنجلس تایمز در ۹ اکتبر مقاله‌ای تحلیلی منتشر کرد با عنوان «چه کسی مسئول حمله حماس به اسرائیل است؟» این بحث در حال خارج شدن از کنترل است. « در نسخه اصلی مقاله، نویسنده آمریکایی، جوناً گلبرد، در مورد جنایات تجاوز جنسی توسط مقاومت حماس صحبت می‌کند اما عصر همان روز، روزنامه بالنتشار یادداشتی جانبی، اشاره به تجاوز جنسی را حذف کرد و در توضیح ضمیمه آن یادداشت عصرانه آمده بود: «نسخه قبلی این مقاله نشان می‌داد تجاوزی جنسی در این حملات رخ داده، اما چنین گزارش‌هایی تأیید نشده است.» حتی رسانه‌های رژیم صهیونیستی به رهبری تایمز اسرائیل که اکثر رسانه‌های غربی از آنها اخبار جنایات جنسی را گزارش می‌کردند، بدون ارائه هیچ‌گونه شهادت و تأییدی اعلام کردند که «بیم‌وقع جنایات و خشونت‌های جنسی» وجود دارد. مدتی بعد حتی معلوم شد که این دختر جوان زنده است و کشته نشده. نکته شگفت اما اینجاست که سایبری‌های حامی اسرائیل، همچنان روی خبر دروغی که علناً دروغ بودنش مشخص شده، به عنوان سندی بر خشونت جنگی حماس تأکید می‌کنند.

توضیح داد که آنها همیشه رسانه‌های طرف برنده دعا بوده‌اند و برای همین سخن‌شان و جهت‌گیری‌شان اعتبار بیشتری پیدا می‌کرد.

در مورد به خصوصی مثل طوفان الاقصی، نقشه از پیش تعیین شده‌ای وجود ندارد تا آن رسانه‌ها، اندیشکده‌ها و دیپلمات‌های غربی بدانند که در موضع‌گیری‌هایشان اصطلاحاً کدام سمت بایستند تا هم ضربه حیثیتی نخورند و هم منافع‌شان تأمین شود. اولین واکنش به چنین اتفاقاتی آن بود که طوفان الاقصی را با حملات ۱۱ سپتامبر همانندسازی کنند تا از حماس تصویری شبیه القاعده ساخته شود. این مدل فقط روی ذهن کسانی کار می‌کرد که از قبل تصمیم گرفته بودند ضد فلسطین و طرفدار اسرائیل باشند و دنبال دستاویزهایی برای حق دادن به خود‌شان می‌گشتند، وگرنه تفاوت رفتار القاعده با حماس از روز روشن تر است و به علاوه، دلایل کشتگری این دو گروه به شکلی عیان و بدون نیاز به توضیح، تفاوت دارد. فلسطینی‌ها و در این مورد خاص گروه حماس، به اشغالگری صهیونیست‌ها و محاصره غیرانسانی غزه معترضند و مثل گروهک القاعده، با یک خوارش تکفیری از اسلام، به دنبال القای عقاید‌شان با ابزار ارباب و زور نیستند. وقتی در همان اوایل کار دیده شد که چنین همانندسازی‌هایی به راحتی جا نمی‌افتند، باران دروغ‌های رسانه‌ای نازل شد تا کار منحرف‌سازی افکار عمومی را تکمیل کند. همه‌جا جار زدند که نیروهای حماس تجاؤز کردند، دختری را برهنه کردند و پشت وانت به اسارت بردند، ۴۰ کودک اسرائیلی را سر بریدند و... . واکنش رسانه‌های غربی، دستگاه‌های دیپلماسی غرب و اندیشکده‌های روابط بین‌الملل اروپا و آمریکا به اتفاقات پس از طوفان الاقصی بسیار گسترده، افراطی، نسنجیده، عصبی و رسواکننده است که همه اینها به غافلگیری شدن جهان غرب و نداشتن یک نقشه راه مشخص برای موقعیتی اینچنینی بر می‌گردد.

■ قمار بر سر حقیقت و اعتبار

اما چرا وضع به اینجا رسید؟ قضیه به یک دوگانه متناقض بر می‌گردد که سوسه‌هایش به‌طور همزمان و با یک همپوشانی ناهم‌ساز برای بلوک غرب رخ نموده‌اند. رژیم صهیونیستی پیش‌تر قابل توجهی از موجودیت نامشروع خود را مهون تصویر قلم‌رند و بادوامی می‌داند که قصد دارد از خودش بسازد و تک‌دفاع نیروی مقاومت این تصویر را در هم می‌شکند. حالا طلسم شکسته است و تصویر رویین تن اسرائیل فروریزخته و خیلی‌ها همین موضوع را بزرگ‌ترین دستاورد عملیات اخیر مقاومت فلسطین می‌دانند، درحالی‌که

یکی از آن ۴۰ سر بریده هم حقیقت‌نداشت

انتشار خبر کشف اجساد ۴۰ کودک سر بریده اسرائیلی احتمالاً می‌تواند نمونه‌ای بارز از «تبلیغات دروغین جنایت» باشد که تا سال‌ها به عنوان شاهد مثال بتوان به آن مراجعه کرد. نمونه‌ای که هر بار استفاده از اخبار جعلی برای تحریک قتل و قتل‌عام را مرور می‌کنیم، می‌توانیم سراغ آن برویم. «در این مورد به خصوص می‌دانیم که اولین منبع خبر چه کسی بوده است. کانال اسرائیلی «آی ۲۴ نیوز»، در نسخه انگلیسی (آن زمان فرانسوی) خود، روز سه‌شنبه مدعی شد جنگجویان حماس در حمله‌ای ۴۰ نوزاد اسرائیلی را کشتند و اکثر آنها را در شهرک کفار عزا واقع در مرز با نوار غزه سر بریدند. خبرنگار این کانال، نیکول زدک، در گزارشی که از کفار عزا تهیه کرده است، از سربازان ارتش اشغالگر نقل قول کرد که کودکانی را با سر بریده دیده است. همه به‌طور هیستریک این خبر را گزارش کردند تا اینکه به یک «حقیقت مطلق» تبدیل شد و شعارهای تحریک‌آمیز برای نابودی نوار غزه را بلندتر کرد. تعداد بازپدیده‌های این ویدئو تنها در پانفتم X از ۱۱ میلیون مورد فراتر رفت و وقتی خبرنگار آن کانال به دروغ بودن ادعایش، معترف شد تعداد بسیار بسیار کمتری از افراد تک‌پنیه‌اش را دیدند. ده‌ها رسانه غربی این ادعا را منتشر کردند. بیبل ترو، خبرنگار روزنامه بریتانیایی ایندپندنت و کارشناس پوشش امور منطقه، ابتدا در حساب کاربری خود توییتی منتشر کرد که در آن نوشته بود: «سربازان امروز در حال نیش قبر اجساد از خانه‌های کفار عزا در نزدیکی حصار مرزی با غزه بودند، یکی از افسران اصلی فلسطین عقب‌نشین نمی‌کنند. درحالی‌که بعضی از سازمان‌ها و گروه‌های حقوق بشری اروپا این محدودیت‌ها را به عنوان حمله‌ای به آزادی بیان و تجمع محکوم کرده‌اند، هیچ تغییری در سیاست دولت‌های این چند کشور ایجاد نشده و هر نوع حمایت کلامی یا مکتوب از فلسطین، به شدت کنترل، سرکوب یا سانسور می‌شود. این حجم از نقض آزادی بیان، چیزی که همواره جزاد عاهای اصلی جهان غرب بوده است، در دوران معاصر بی سابقه است، یعنی لاقلاً به شکل عیان و رسمی دیده نمی‌شد. این نشان می‌دهد که موضوع نبرد الاقصی و شکست هیمنه اسرائیل، این بار جدی‌تر از هر مورد دیگر است.

NICOLE ZEDEK
i24NEWS Correspondent

INS SOUND IN GAZA BORDER AREA

پاروی ادعای خودتان گذاشتید؟

درحالی‌که دگرپزی‌هایی این رژیم رژیم صهیونیستی و نیروهای مقاومت فلسطینی ادامه دارد، کشورهای اروپایی که اجازه برگزاری تظاهرات به طرفداران اسرائیل را بدون هیچ محدودیتی می‌دهند، ر نقطه مقابل ممنوعیت‌های مختلفی برای تظاهرات همبستگی با فلسطین اعمال می‌کنند. تظاهرات همبستگی با فلسطین در فرانسه و آلمان به دلیل «تشکیل تهدیدی برای نظم و امنیت عمومی» مجاز نخواهد بود و در هلند هم در تظاهرات طرفداران حماس مداخله خواهد شد. سوئلا براورمن، وزیر کشور بریتانیا هم اعلام کرد که ممکن است اهتزاز پرچم فلسطین در برخی شرایط در این کشور قانونی نباشد. به عبارت دقیق‌تر، قانونی که پیش از این به فلسطینی‌ها چنین حقی‌ی رامی داد، اکنون با بهانه‌هایی کاملاً عجیب زیر پا گذاشته می‌شود. البته با وجود این ممنوعیت‌ها، چند راهپیمایی و تجمع در برخی شهرهای فرانسه برای حمایت از مردم غزه برگزار شد و گزارش‌هایی هم مبنی بر استفاده پلیس از گاز اشک‌آور برای متفرق کردن معترضان حامل پرچم‌های فلسطین منتشر شده است. برگزاری راهپیمایی همبستگی با فلسطین که در برلین برنامه‌ریزی شده بود هم توسط مقامات امنیتی این کشور متوقف شد. گزارش شده است که حتی پلیس در یازرسی‌های بدنی، جوانانی که پرچم فلسطین را مخفیانه حمل می‌کردند، بازداشت کرده است. در هلند هم «مارک روته»، نخست‌وزیر این کشور اعلام کرد شهرداران در راهپیمایی‌های حامیان فلسطین مداخله خواهند کرد؛ چون نگرانی‌هایی درباره شعارهای ضد صهیونیستی وجود دارد. به همین دلیل فعالان حامی فلسطین مجبور به تغییر مکان راهپیمایی در آمستردام به دلیل فشارهای سیاسی شدند اما تکید کردند از همبستگی با مردم فلسطین عقب‌نشینی نمی‌کنند. درحالی‌که بعضی از سازمان‌ها و گروه‌های حقوق بشری اروپا این محدودیت‌ها را به عنوان حمله‌ای به آزادی بیان و تجمع محکوم کرده‌اند، هیچ تغییری در سیاست دولت‌های این چند کشور ایجاد نشده و هر نوع حمایت کلامی یا مکتوب از فلسطین، به شدت کنترل، سرکوب یا سانسور می‌شود. این حجم از نقض آزادی بیان، چیزی که همواره جزاد عاهای اصلی جهان غرب بوده است، در دوران معاصر بی سابقه است، یعنی لاقلاً به شکل عیان و رسمی دیده نمی‌شد. این نشان می‌دهد که موضوع نبرد الاقصی و شکست هیمنه اسرائیل، این بار جدی‌تر از هر مورد دیگر است.

